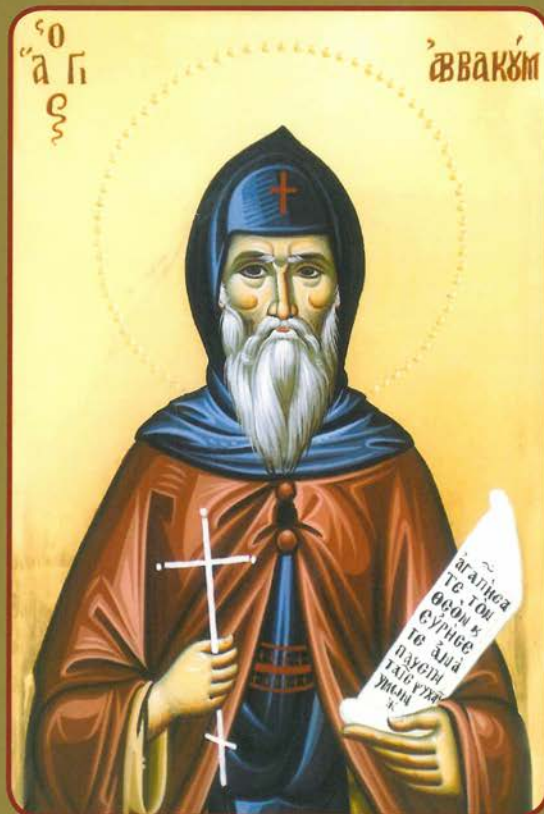

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΑΒΒΑΚΟΥΜ
ΤΟΝ ΕΝ ΟΡΕΙ ΤΗΣ ΚΑΛΑΜΙΘΙΑΣ ΑΣΚΗΣΑΝΤΑ

Ἔκδοσις Ἱεροῦ Προσκυνήματος Ὁσίου Ἀββακὼμ Φτερικουδίου

ΚΥΠΡΟΣ 2010

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'.

Κωφευόντων ἀνοίγειν
τὰ ὠτα, Ὅσιε,
χάριν ἐδέξω θεόθεν,
περικλεὲς Ἀββακούμ,
ἀντιμίσθιον ὡς πόνων
τῶν ἀόκνων σου,
Καλαμιθίας θησαυρέ,
ὁ ταχὺ σῶν ἱκετῶν
δεήσεων ἐπακούων
καὶ ἀσιγήτως πρεσβεύων
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλαξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΑΒΒΑΚΟΥΜ
ΤΟΝ ΕΝ ΟΡΕΙ ΤΗΣ ΚΑΠΑΜΗΘΙΑΣ ΑΣΚΗΣΑΝΤΑ

Εἰς τὸ ἔνθετον τῆς παρούσης ἐκδόσεως
περιλαμβάνονται διηγήσεις θαυμάτων
τοῦ Ὁσίου Ἀββακοῦμ
ἀπὸ διάφορους προσκυνητάς.

Ἔκδοσις Ἱεροῦ Προσκυνήματος Ὁσίου Ἀββακοῦμ Φτερικουδίου

Κύπρος 2010

Κανὼν Παρακλητικὸς
εἰς τὸν Ὅσιον καὶ Θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν
Ἀββακούμ,
τὸν ἐν ὄρει τῆς Καλαμιθίας ἀσκήσαντα

Ποίημα Δρος Χαραλάμους Μ. Μπούσια
Εἰκὼν ἐξωφύλλου: Γεώργιος Εὐαγγέλου, Ἀγιογράφος

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΚΥΠΡΙΣ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 19, 14343, Ν. ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ
ΤΗΛ. 210 8542 020, FAX: 210 8542 071
www.skypris.gr // e-mail: skypris@otenet.gr

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ Α.Π. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΘΙΝΗΣ
Κ.Κ. ΗΣΑΪΟΥ**

Οἱ Ἅγιοι ἀποτελοῦν τὰ πρότυπα τῆς πίστεώς μας. Στὸ πρόσωπό τους βλέπουμε τὴν αὐθεντικὴ μαρτυρία τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸν κόσμο μας. Ἡ ἀπόδοση ἀπὸ τὴν πλευρά μας τιμῆς πρὸς τὸ πρόσωπό τους ἀντικατοπτρίζει τὰ αἰσθήματά μας πρὸς τὸν ἴδιο τὸ Θεό. Δικαιολογημένες εἶναι, λοιπόν, οἱ ἐνέργειές μας γιὰ ἀνέγερση ναῶν καὶ προσκυνημάτων πρὸς τιμὴ τους καὶ ἡ ἔκδοση διαφόρων Ἀκολουθιῶν καὶ Κανόνων. Στὰ πλαίσια αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν ἐντάσσεται καὶ ἡ παροῦσα ἔκδοση τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ὁσίου Ἀββακοῦμ τοῦ ἐν Καλαμιθάσῃ. Ὁ Κανόνας, ἀποτελεῖ ποίημα τοῦ ἀγαπητοῦ μας Καθηγητῆ Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια, Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, τὸν ὁποῖο καὶ εὐχαριστοῦμε θερμά.

Τέλος, θέλουμε νὰ συγχαροῦμε τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Φτερικουδίου, καὶ ἰδιαίτερα τὸν ἐφημέριό της Οἰκονόμο Ἀνδρέα Πουμπουρῆ, γιὰ τὴν πρωτοβουλία τους αὐτὴ νὰ ἐκδώσουν τὸν Παρακλητικὸ Κανόνα πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου Ἀββακούμ, καθὼς καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ὁσίου ἀπὸ διηγήσεις διάφορων προσκυνητῶν. Ἐπιδαψιλεύοντας τὶς πατρικὲς εὐχὲς μας, ἐπικαλούμαστε τὶς πρεσβεῖες τοῦ Ὁσίου Ἀββακούμ, μὲ τὴν παράκληση ὅπως ἀδιαλείπτως μεσιτεύει πρὸς τὸν Κύριο γιὰ τὴ σωτηρία ὁλόκληρου τοῦ κόσμου.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν
ὁ Μητροπολίτης
Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς Ἡσαΐας

Ὁ Ὁσιος Ἀββακούμ τῆς Καλαμιθάσσης

Ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 2 Δεκεμβρίου.

Στὴν ὀρεινὴ Πιτσιλιά, στὸ κατάφυτο καὶ ὀλόδροσο Φτεरिकούδι, ἀσκήτευσε ὁ Ὁσιος Ἀββακούμ, ὁ θαυματουργός. Σὰν φιλέρημο πουλὶ ἤρθε καὶ ἔκτισε τὴ φωλιά του στίς καταπράσινες φυλλωσιές τῆς Καλαμιθάσσης, στὰ ψηλῶματα τῆς Κύπρου μας, ἐκεῖ ποὺ ἡ ψυχὴ ἀποζητᾷ τὰ ὕψη, ἐκεῖ ποὺ τὸ πνεῦμα ἐγκαταλείπει τὴν ὕλη, γιὰ νὰ συναντήσῃ μέσα ἀπὸ τὴ νήψη καὶ τὴν προσευχὴ τὸν αὔλο Δημιουργό τοῦ παντός, τὴν ἐσταυρωμένη καὶ ἀναστημένη Ἀγάπη. Ὁ Ὁσιος Ἀββακούμ, τοῦ ὁποῖου ἀγνοοῦμε τὴν πατρίδα καὶ τὴν καταγωγὴ, βρῆκε στὸ ὄρος τῆς Καλαμιθάσσης μιὰ σπηλιά, ὅπου ἀσκήτευσε προσδοκώντας τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καὶ ἐπαναλαμβάνοντας τὸ ψαλμικὸ «Εἰ δώσω τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὔ εὔρω τόπον τῶν Κυρίῳ, σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ» (ψαλμ.131,4-5). Τὸ στενὸ σπήλαιο τῶν ἀγώνων του, ἡ μικρὴ ἀσκητικὴ του παλαιίστρα, ὅπου νύχτα καὶ ἡμέρα πάλευε μὲ τοὺς δαίμονες, προεικόνιζε τὸ πλάτος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ θύμιζε τὴ στενὴ ὁδὸ, ποὺ ὁδηγεῖ στὴ ἀτελεύτητη μακαριότητα. Σύνθημα τοῦ ἀγῶνος του εἶχε ἄλλωστε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας: «Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύ-

λης» (Λουκ. ιγ'24). Ἡ στενή πύλη γιὰ τὸν Ἀσκητὴ τῆς Καλαμιθάσης ἦταν τὸ ψῦχος καὶ οἱ παγετοὶ τοῦ χειμῶνα, ὁ καύσωνας τοῦ καλοκαιριοῦ, ἡ στέρηση τῶν ἀναγκαίων ἀγαθῶν, ἡ χαμαικοιτία, ἡ σκληραγωγία, ἡ ἀγρυπνία, οἱ στρωτὲς μετάνοιες, ποὺ ταλαιπωροῦν τὸ σῶμα, ἀλλὰ ζωοποιοῦν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ συνεχὴς πάλη « πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις » (Ἐφεσ. στ'12). Στενή ἡ ὁδός, ἀλλὰ πλατὺς ὁ Παράδεισος. Θλιμμένη καὶ ἐπίπονη ἡ ἀνηφόρα, ἀλλὰ χαρούμενη καὶ ἄνετη ἡ διαμονὴ στὴν Οὐράνια Βασιλεία.

Δυὸ θαυμαστὲς περιπλανήσεις ἐπιχειροῦσε καθημερινὰ ὁ Ὅσιος Ἀββακοῦμ· δυὸ περιπλανήσεις ποὺ τὸν ἀνέπαυαν καὶ τὸν χαροποιοῦσαν ὅσο τίποτα ἄλλο. Ἡ μία περιπλάνηση ἦταν στὰ ἄλση καὶ τὰ δασύσκια δάση τῆς Καλαμιθάσης, ὅπου ἀποθαύμαζε τὴν ὡραιότητα τῆς φύσεως καὶ δοξολογοῦσε τὸν ἴδιο τό Δημιουργό τῆς ζωῆς ψιθυρίζοντας: « Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποιήσας » (Ψαλμ.103,24). Ἡ ἄλλη περιπλάνηση ἦταν στοὺς χλοεροὺς λειμῶντες τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀπ' ὅπου ὡς φίλεργη μέλισσα τρυγοῦσε τὸ νέκταρ τῆς ἄρρητης σοφίας καὶ τὸ μεταποιοῦσε στὴν κυψέλη τῆς σπηλιᾶς του σὲ μέλι γλυκύτατο τηρήσεως τῶν θεϊκῶν ἐνταλμάτων καὶ σωτηρίας. Αὐτὸ τό μέλι ἀργότερα θὰ τὸ μοίραζε στοὺς κατοίκους τῶν γύρω χωριῶν, γιὰ νὰ τοὺς γλυκάνει μὲ τὰ κυρήγματά του, ἀφοῦ τὰ λόγια του ἦταν γλυκὰ « ὑπὲρ μέλι » (Ψαλμ. 118,103) στὰ

αὐτιά τους.

Κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα ὁ ἐρημίτης Ὁσιος ἐγκατέλιπε τὴν ἡσυχίαν του καὶ ἐπισκέπτοταν τοὺς κατοίκους τοῦ Φτερικουδίου γιὰ πνευματικὴ τους οἰκοδομή. Σ' αὐτοὺς μὲ περισσὴ καλωσύνη ἄνοιγε τὸ θησαυροφυλάκιο τῆς καρδιάς του, γιὰ νὰ τοὺς προσφέρει τὸν πολύτιμο μαργαρίτη ποὺ ἔκρυβε μέσα της, τὸ κήρυγμα τῆς μετανοίας καὶ σωτηρίας, ποὺ ἦταν ἀπόσταγμα θεϊκῆς ἀγάπης, ἀσκητικῶν πόνων καὶ χάριτος τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος. Τὰ λόγια του, λόγια συμπάθειας πρὸς τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ, στὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων ἔβλεπε τὸν ἴδιο τὸν Θεάνθρωπο Κύριο, λόγια παρηγοριᾶς καὶ φόβου Θεοῦ, ἔπεφταν σὰν βάλαμο τίς κουρασμένες καρδιές τους καὶ τίς γλύκαιναν, τίς ἡρεμοῦσαν, τίς φώτιζαν.

Ἀσκησι, λοιπόν, καὶ προσφορὰ ἀγάπης ἦταν τὰ δύο ἀγωνιστικὰ κέντρα στὰ ὁποῖα μοχθοῦσε ὁ Ὁσιος Ἀββακούμ καὶ αὐτὰ τὸν ἐξαῦλωσαν καὶ τὸν χαρίτωσαν, τὸν ἔκαναν σαρκοφόρο Ἄγγελο, οὐράνιο ἄνθρωπο. Τὸν ἔκαναν σκὴνωμα ἀρετῶν καὶ δοχεῖο πολύτιμο θεϊκῶν δωρεῶν. Ἦρθε καὶ κατεσκήνωσε στὴν καρδιά του πλούσια ἡ θεία χάρη, αὐτὴ ποὺ «τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ καὶ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει», ἐπισκιάζοντας τίς προσπάθειές του γιὰ πνευματικὴ ὁλοκλήρωση καὶ θέωση καὶ φωτίζοντας τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά του. Αὐτὴ τὸν κατέστησε «ἐκλεκτόν, ἔντιμον» (Α' Πέτρ. β' 4) ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ δοχεῖο ἀγιασμοῦ τῶν πιστῶν καὶ ἱαμάτων τῶν νοσοῦντων ἀνιάτως. Ὅσοι τὸν πλησίαζαν ἔφευγαν

μὲ εἰρήνην στήν καρδιά καὶ θεραπευμένα τὰ ἀσθενήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῆς ψυχῆς τους. Ἰδιαίτερη χάρη πῆρε ἀπὸ τὸ Θεὸ ὁ Ὅσιος Ἀββακοῦμ νὰ θεραπεύει τοὺς κωφοὺς καὶ ὅλα τα νοσήματα τῆς ἀκοῆς.

Ἀφοῦ ἀγίασε τὸ Φτερικούδι μὲ τοὺς ἀσκητικούς του ἀγῶνες καὶ ἀφοῦ εὐεργέτησε τοὺς κατοίκους του μὲ τὴ θαυματουργικὴ του χάρη, ὁ Ὅσιος Ἀββακοῦμ παρέδωσε εἰρηνικὰ τὴν ψυχὴ του στὰ χέρια τοῦ ἀγνονοθέτου καὶ στεφοδότου Χριστοῦ μας, ἀπὸ τὸν ὁποῖο πῆρε «τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως» (Φιλιπ. γ' 14). Οἱ Χριστιανοὶ τῶν γύρω χωριῶν τῆς Πισιλιᾶς μὲ δάκρυα στοργῆς καὶ εὐγνωμοσύνης κήδευσαν τὸ τίμιο σκῆνος του καὶ τὸ ἐνταφίασαν μέσα στήν ἀγιασμένη σπηλιὰ τῶν ἀσκητικῶν του ἀγώνων. Ἀργότερα ἔκτισαν καὶ ἄλλο Ναὸ πρὸς τιμὴν του, πάνω ἀπὸ τὴ σπηλιὰ, σὲ περίοπτη θέση, μέσα στὸν ὁποῖο ἐναπέθεσαν τὰ χαριτόβρυτα λείψανά του, τὰ ὁποῖα μέχρι τις ἡμέρες μας θαυματουργοῦν σὲ κάθε ἓνα ποὺ τὰ ἀσπάζεται μὲ εὐλάβεια καὶ ζητᾷ τις πρεσβεῖες του πρὸς τὸ φιλάνθρωπο Κύριο.

Ὁ πάνσεπτος τάφος του καὶ τὰ χαριτόβρυτα λείψανα του μετὰ καὶ ἀπὸ νυκτερινὲς ἐμφανίσεις τοῦ Ὁσίου σὲ εὐσεβεῖς γυναῖκες ἀνακομίσθηκαν στὶς 15 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1989 καὶ ἔκτοτε παραμένουν στὸ Φτερικούδι πρὸς ἀγιασμό αὐτῶν ποὺ τὰ προσκυνοῦν μὲ πίστη. Ἡ τιμία τοῦ κάρα παραμένει στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ χωριοῦ γιὰ ἀσφάλεια, ἐνῶ μέρος τῶν τιμίων λειψάνων του θησαυρίζεται στὸ φερώνυμό του Ναό, ποὺ κτίσθηκε πάνω ἀπὸ τὸν τάφο του.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΑΒΒΑΚΟΥΜ
ΤΟΝ ΕΝ ΟΡΕΙ ΤΗΣ ΚΑΛΑΜΙΘΙΑΣ ΑΣΚΗΣΑΝΤΑ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ Β' Δεκεμβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τό Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οσίων Κύπρου θεοφόρων λαμπρότης,
ὁ ἀγιάσας Φτερικούνδιον πόνοις
ἀσκήσεως συντόνου σου, σεπτέ ἀσκητά,
καὶ ἰδρώτων ρεῖθροις σου ὄρος Καλαμιθίας,
Ἀββακούμ, ἀπείληφας δαψιλῶς Θεῖαν Χάριν
ἰᾶσθαι ἄλγη πάντων ζοφερά
καὶ θεραπεύειν τῶν ὥτων νοσήματα.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σφῆζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἵτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

«Ἀββακοὺμ Ὅσιε, ἀγίασον σοὺς ἱκέτας. Χ.Μ.Μ.»

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Αγίασον, Ὅσιε Ἀββακοὺμ
τοὺς σοὶ προσιόντας
καὶ ζητοῦντας σὴν ἀρωγὴν
καὶ σκέπην ἐν θλίψεσι τοῦ βίου
καὶ συμφοραῖς καὶ δειναῖς περιστάσεσι.

Βοήθει σοῖς πρόσφυξιν, Ἀββακοὺμ,
βαδίσαι τὴν τρίβον
τὴν ἀπάγουσαν πρὸς σκηνὰς
τοῦ πόλου, ὁδὸν τὴν τεθλιμμένην
ὁ ἐν ἀσκήσει βαδίσας συντόνῳ σου.

Βυθοῦ ἀμαρτίας ὀδυνηρᾶς
ἐξάρπασον τάχος
τοὺς ἱκέτας σου, Ἀββακοὺμ,
ὁ πάγας φυγῶν τοῦ μισοκάλου
χαμαικοιτία, ἰδρῶσι καὶ δάκρυσιν.

Θεοτοκίον.

Αγνούς τήρει πάντας σους ὑμνητάς,
Κεχαριτωμένη,
Θεοτόκε, περικλεές
ἀγνείας ἀνάκτορον καὶ στῦλε
παρθενικῆς ἀγωγῆς οὐρανόμηκες.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Κωφευόντων ἀκέστωρ
καὶ ἱατρὸς τάχιστος
πέλεις, Ἀββακούμ θεοφόρε,
ὁ τὰς αἰσθήσεις σου
τηρήσας ἐν φυλακῇ
τὰς πέντε καὶ διασώσας
σοῖς σεπτοῖς παλαίσμασι
τὸ καθ' ὁμοιώσιν.

Ορεινόμος ὡς ὄρνις
τὴν σὴν λαμπράν ἔπηξας
καλιὰν ἐν Φτερικουδίῳ,
πάτερ πανόσιε,
θαυματοργὲ Ἀββακούμ,
ὁ δασιλῶς οὐρανόθεν
εἰληφῶς ἰάσεων
χάριν, ἰσαγγελε.

Υπερεύχου τῶν πίστει
σπευδόντων σῇ χάριτι,
Ἀββακούμ, ὁ καῦμα ἡμέρας
ὥσπερ ἀσώματος

καὶ ψῦχος τὸ τῆς νυκτὸς
καθυπομείνας, θεόφρον ,
σπηλαιῶτα Ὅσιε
Κύπρου, πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Μητρικῇ παρρησίᾳ
τῇ σῇ ἀεὶ σπεύδομεν,
Κεχαριτωμένη Παρθέने,
Θεογεννήτρια,
τῶν εὐσεβῶν οἱ χοροὶ
καὶ ἐκδεχόμενοι χάριν
σὴν πολλὴν αἰτούμεθα
θείας πρεσβείας σου.

Χαρίτωσον,
Καλαμιθίας ὠράϊσμα, σοὺς ἱκέτας
καταφεύγοντας, Ἀββακούμ, σαῖς θεαῖς ἐντεύξεσι
πρὸς Κύριον, Ὅσιε θεοφόρε.

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β' . Πρεσβεία θερμή.

Οσίων κρηπὶς τῆς Κύπρου καὶ ὠράϊσμα,
σεπτὲ Ἀββακούμ, τῆς χάριτος θησαύρισμα,

ἐκτενῶς ἰκέτευε
τὸν φιλάνθρωπον Κτίστην καὶ Κύριον
ὑπὲρ ἡμῶν τιμώντων εὐλαβῶς
ἀγῶνας ἀόκνους σου πρὸς θέωσιν.

ᾠδὴ δ' . Εἰσακήκοα, Κύριε.

Οσιότητος δεῖξόν μοι,
Ἀββακούμ, τὸν δόλιχον, ἱκετεύω σε,
ὁ αὐτὸν βαδίσας, ἔνθεε,
ἐν Καλαμιθάσῃ ὥσπερ ἄσαρκος.

Σωφροσύνης κειμήλιον,
Ἀββακούμ, ἀξίωσον τοὺς ἰκέτας σου
ἐν συνέσει πολιτεύεσθαι,
καὶ ἐν ἀγιότητι πορεύεσθαι.

Ἰθυνόν με πρὸς θέωσιν,
Ἀββακούμ, τὸν σπεύδοντα τῇ σῇ χάριτι
καὶ τὴν θήκην τῶν λειψάνων σου
πίστει ἀσπαζόμενον τὴν πάνσεπτον.

Θεοτοκίον.

Ελεοῦσα τοὺς δούλους σου
πάντοτε μὴ παύση, Θεογεννήτρια,
ἡ ἀφράστως τὸν φιλάνθρωπον
συλλαβοῦσα Λόγον τοῦ Παντάνακος.

ᾠδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ανθος μυστικόν,
Ἀββακούμ, στερῶς ἀσκήσεως,

εὐωδία σῶν πρὸς Κύριον λιτῶν
καθηδύνεις τὰς ψυχὰς τῶν προστρεχόντων σοι.

Γῆθεν πρὸς σκηνὰς
οὐρανίους καθοδήγησον
σοὺς ἱκέτας, θεοφόρε Ἀββακούμ,
ἀσκητὰ οὐρανοδόρμε, χαριτόβρυτε.

Ήλεων ἡμῖν,
Ἀββακούμ, Χριστὸν ἀπέργασαι
σαῖς πρεσβείαις, ὥ ἀσκήσει ἀκραιφνεῖ
εὐηρέστησας καὶ πόνοις νυχθημέροις σου.

Θεοτοκίον.

Ἀκμονας ἡμᾶς
δεῖξον, πάναγνε Μητρόθεε,
σὲ γεραίροντας λαμπρῶς, ὑπομονῆς
ἐν ἀνάγκαις καὶ παντοίαις περιστάσεσι.

Ὡδὴ στ'. Τὴν δέξιν.

Συνδούμενος τῇ ἀγάπῃ, Ὅσιε
Ἀββακούμ, τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου
πᾶσαν κατέλιπες βρότειον σχέσιν
καὶ ἰσουράνιος γέγονας ἄνθρωπος,
ὁ ἱκετεύων ἀκλινῶς
ὑπὲρ πάντων τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Οὐράνωσον ἱκετῶν σου φρόνημα,
Ἀββακούμ, Καλαμιθίας κοσμητορ,
ὁ τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος πέλων,
καὶ τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις κατάστειλον
τῶν μελωδούντων σε φαιδρῶς
καὶ σπευδόντων ἀεὶ τῇ σῇ χάριτι.

Νικήτορας κατ' ἐχθρῶν ἀνάδειξον,
Ἀββακούμ, τοὺς σέ ὑμνοῦντας ἀπαύστως
ὡς νικητὴν τοῦ ἐχθροῦ τοῦ παγκάκου,
ἀφθίτου νίκης τὸν φέροντα στέφανον
καὶ τὰς ἐπάλξεις οὐρανοῦ
τὰς παμφώτους νῦν περιπολεύοντα.

Θεοτοκίον.

Σκοτόμαιναν τῶν παθῶν ἀπέλασον
ἄστραπαῖς τῶν μητρικῶν πρεσβειῶν σου
πρὸς τὸν Υἱόν σου, Κυρία Παρθένε,
τὸν Φωτοδότην Χριστὸν, καὶ κατεύθυνον
ἡμᾶς πρὸς φέγγος μυστικὸν
ἀπαθείας, Μητράνανδρε Δέσποινα.

Χαρίτωσον,
Καλαμιθίας ώραῖσμα, σούς ἱκέτας
καταφεύγοντας, Ἀββακούμ, σαῖς θείαις ἐντεύξεσι
πρὸς Κύριον, Ὅσιε θεοφόρε.

Ἀχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Κοντάκιον . Ἦχος β' . Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Καλαμιθάσης τὸν θεῖον οἰκῆτορα
ὡς σπηλαιώτην ἰσάγγελον Ὅσιον
ἀνευφημήσωμεν πάντες γηθόμενοι
νῦν, Ἀββακούμ, ἱατρὸν τὸν ἀνάργυρον
τῶν κωφευόντων καὶ πάντων ἀκέστορα.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Θαυμαστός, ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ' 17-23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύνάμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· Ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· Κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅσιε πανθαύμαστε,
Φτερικουδίου κοσμητορ,
Ἀββακοῦμ ἰσάγγελε,
κλέος ταπεινώσεως
καὶ ἀσκήσεως
ἱερᾶς, πρέσβευε
τῷ Θεῷ τῶν ὅλων
καταπέμψαι τοῖς τιμῶσί σε
χάριν καὶ ἔλεος
καὶ ἰσχὺν καὶ ῥῶσιν καὶ δύναμιν
πατῆσαι τοῦ ἀλάστορος
ἐπηρμένον φρύαγμα, ἔνθεε,
ὁ συντόνοις πόνοις,
νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ
καὶ κακουχία τοῦ σώματος
φθάσας εἰς τὴν θέωσιν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οδοδείκτης γενοῦ μοι
πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω,
θεόφρον Ὅσιε,
Καλαμιθάσης εὖχος
ἀτίμητον καὶ σπέους
οἰκιστὰ σμικροτάτου σου
θεοειδές, ἐκ ψυχῆς
μυχίων δυσωπῶ σε.

Υπερόπτας προσύλων,
Ἀββακοῦμ θεοφόρε,
ἡμᾶς ἀνάδειξον
καὶ ζηλωτὰς αὐλῶν
τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας
ὡς ἰσαγγελον ἄνθρωπον
ἀξιωθέντα Χριστῷ
συνεῖναι ἐν τῷ πόλῳ.

Στηριγμὸς κλονουμένων,
Ἀββακοῦμ, κωφευόντων
ταχεῖα ἴασις
καὶ ῥῶσις ἀδυνάτων
ὑπάρχεις τῶν σπευδόντων
εὐλαβῶς τῇ σῇ χάριτι
καὶ προσκυνούντων πιστῶς
λειψάνων σου τὴν θήκην.

Θεοτοκίον.

Ιαμάτων δοχεῖον
καὶ θαυμάτων ταμείων,
Θεογεννήτρια,
ἀνέδειξεν Υἱός σου
ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου
σὲ καὶ Κτίστης καὶ Κύριος,
ὁ πάντα θέλων βροτοὺς
θανάτου ἐξαρπάσαι.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Κρατὴρ ἐδείχθης
κινῶν ὑγίειαν πᾶσιν,
Ἀββακούμ, προσκυνοῦσιν ἐν πίστει
θήκην σου λειψάνων,
χαριτοβρύτων ὄντως.

Ελέους στάξον
ἡμῖν Ὑψίστου ῥανίδας,
Ἀββακούμ, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν
ἐν Φτερικουδίῳ
τῷ σῶ σεπτῷ σπηλαίῳ.

Τοὺς ὑμνηπόλους
σῆς ὁσιότητος, πάτερ
Ἀββακούμ, ἐπευλόγει καὶ ῥύου
πάσης δυσθυμίας
καὶ βλάβης καὶ ἀνάγκης.

Θεοτοκίον.

Α γνή Παρθέने,
ἡμῶν εἰρήνευε βίον
Ἀββακούμ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην
ὡς τοῦ εἰρηνάρχου
Θεοῦ τοῦ Λόγου Μήτηρ.

Ὡδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Σ πηλαιωτῶν Κυπρίων,
Ἀββακούμ, Ὀσίων,
περιφανὲς ἐγκαλλώπισμα, σκέπε με
καὶ δίδαξόν με Κυρίου ποιεῖν ἐντάλματα.

Χ αρίτωσον τοὺς πίστει,
Ἀββακούμ τρισμάκαρ,
ἀσπαζομένους σορὸν χαριτόβρυτον
σῶν πανιέρων λειψάνων, θαυμάτων πρόξενον.

Μ αρμαρυγαῖς εὐχῶν σου,
Ἀββακούμ, ὁ σκέπων
Καλαμιθάσαν, αἰεὶ περιφρούρει με,
Ὀσίων γέρας καὶ κλέος καὶ θεῖον κόσμημα.

Θεοτοκίον.

Μ ετὰ τοῦ θεοφόρου
Ἀββακούμ, Παρθέने,
τὸν σὸν Υἱὸν ἐκτενῶς καθικέτευε
χαρὰν διδόναι τοῖς πόθῳ σε μακαρίζουσι.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, πνευματέμφορε Ἀββακούμ,
νήψεως, νηστείας,
ἀκτησίας καὶ προσευχῆς
κλέος, ὁ ἐν ἄντρῳ
ὡς θῆρ Καλαμιθίας
τὰ θήρατρα πατήσας
τοῦ παναλάστορος.

Χαίροις, ἡ γλυκύλαλος ἀηδὼν
ἄκρας κακουχίας
τοῦ σαρκίου ὑπομονῆς
καὶ εὐχῆς συντόνου,
Φτερικουδίου γέρας,
ὦ Ἀββακούμ τρισμάκαρ,
πάτερ θειότατε.

Ὡσπερ θῆρ φιλέρημος, ἀσκητά,
ὁ περιπολεύων
ἄλση, νάπας τε καὶ δρυμοὺς
τῆς Καλαμιθάσης
ἐβίωσας ἐν σπέει,
ὦ Ἀββακούμ, ἀνίκμω,
πάτερ ἰσάγγελε.

Χαίροις, τοῦ σπηλαίου ὁ οἰκιστὴς
τοῦ Φτερικουδίου,
χαριτόβρυτε Ἀββακούμ,
χαίροις ὁ τῶν ὥτων
θεραπευτὴς καὶ νόσων
ὁ ἱατρὸς τῶν πίστει
καταφευγόντων σοι.

Ρύου τοὺς ἰκέτας σου συμφορῶν,
Ἀββακούμ, κινδύνων
καὶ στενώσεων, ἀσκητά,
τοὺς ἀσπαζομένους
τὴν θήκην σῶν λειψάνων,
ὑπάρχουσιν θαυμάτων
κρήνην πολὺρρύτον.

Οκαθυπομείνας ὑπερφυῶς
καύσωνα τοῦ θέρους,
ὀσιώτατε Ἀββακούμ,
καὶ χειμῶνος ψῦχος
ὡς ἄσαρκος, πλουσίως
θεόθεν ἱαμάτων
χάριν ἀπέιληφας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον·
Ἦχος πλ.α' . Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Κωφευόντων ἀνοίγειν τὰ ὦτα, Ὅσιε,
χάριν ἐδέξω θεόθεν,
περικλεές Ἀββακούμ,
ἀντιμίσθιον ὡς πόνων τῶν ἀόκνων σου,
Καλαμιθίας θησαυρέ,

ὁ ταχὺ σῶν ἱκετῶν
δεήσεων ἐπακούων
καὶ ἀσιγήτως πρεσβεύων
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἑκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β' . Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου.

Δεῦτε φιλοσίων οἱ χοροί,
πίστει προσκυνήσωμεν θήκην
λειψάνων θαυματουργῶν,
Ἀββακοῦμ τοῦ σώφρονος,
ἰάσεις βλύζουσιν
καὶ τὰ ὦτα ἀνοίγουσιν
δεινῶς κωφευόντων
κράζοντες· Θειότατε
σπηλαίου ἔνοικε
τοῦ Φτερικουδίου καὶ κλέος
τῆς Καλαμιθάσης, θεόθεν
βράβευε ὑγίειαν σοῖς πρόσφυγι.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

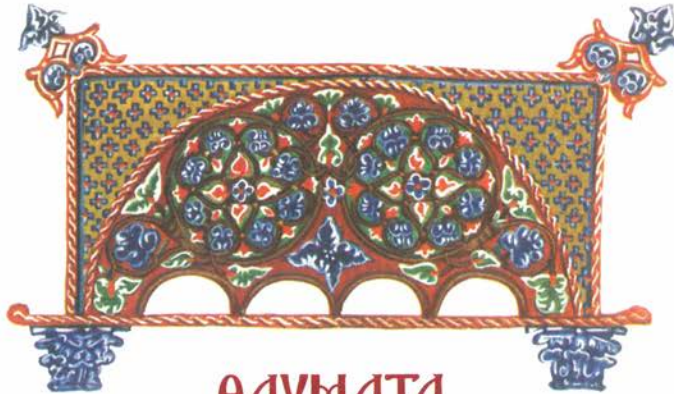
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Ἀββακούμ , Ὁσίων καλλώπισμα, σκέπε
Ἡσαΐαν, Ἀνδρέαν καὶ Χαραλάμπη.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ
ΘΕΩ ΗΜΩΝ

ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΑΒΒΑΚΟΥΜ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΠΑΜΙΘΑΣΗ ΤΟΥ ΦΤΕΡΙΚΟΥΔΙΟΥ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

Ἡ θεραπεία ἀκουστικοῦ τραύματος

Τὸ ἔτος 2000, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς στρατιωτικῆς μου θητείας σὲ ἐκτέλεση βολῆς ἔπαθα ἀκουστικὸ τραῦμα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀκούω συνεχῶς ἓνα ἐλαφρὺ συνεχὲς βούϊσμα στὸ δεξι μου αὐτί. Ἦλθα μὲ τοὺς γονεῖς μου στὴ χάρη τοῦ Ἁγίου ἐδῶ στὸ Φτερικουδί, ἐπικαλέστηκα τὸν Ἅγιο, γιὰ νὰ μὲ θεραπεύσει καὶ ὁ ἦχος αὐτὸς πού μὲ ἐνοχλοῦσε στὸ δεξι αὐτί σταμάτησε.

Ἀνδρέας Παπαχριστοδούλου,
Λευκωσία ,
τηλέφωνο 99530638 22351893

Οἰκογενειακὸς γιατρὸς στὰ δύσκολα

Τὸ πρῶτο θαῦμα πού μοῦ εἶχε κάνει ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ ἦταν τὸ 2000. Λόγω κάποιας στενοχώριας, ἔσπασε τὸ νεῦρο τοῦ

αὐτιοῦ μου, καὶ κτυποῦσε συνεχῶς ἓνας θόρυβος καθὼς καὶ ἓνα δυνατὸ βουῖσμα πὺν μὲ ἔκανε νὰ μὴν μπορῶ νὰ περπατήσω. Βρισκόμουν ἐπὶ ἓνα μῆνα στὸ κρεβάτι. Ὅλοι οἱ γιατροὶ Κύπρου καὶ Ἑλλάδας μοῦ εἶπαν, θὰ τὸ πάρω μαζί μου τὸ πρόβλημα, δὲν εἶχε γιατρεία. Γιατί ἔλεγαν ὅτι τὸ νεῦρο δὲν χειρουργεῖται. Ἦμουν ἀπελπισμένη, πονοῦσα, ὑπόφερα. Τὴν πίστη μου ὅμως δὲν τὴν ἔχασα, εἶχα τέσσερα παιδιά καὶ δὲν μπορούσα νὰ τὸ ἀντέξω. Μίλησα καὶ μὲ τὸν πνευματικὸ μου πατέρα καὶ μοῦ εἶπε νὰ πάω στὸ χωρίο Φτερικουδι. Ἐκεῖ βρίσκεται ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀββακούμ, πὺν εἶναι γιὰ τὰ αὐτιά καὶ μοῦ ἔδωσε καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου πὺν δὲν τὸν γνῶριζα. Δοξάζω τὸ ὄνομά του καὶ τὴν χάρη του. Ἔτσι καὶ ἔκανα. Πήγαμε στὸν Ἅγιο μαζί μὲ τὴν οἰκογένειά μου. Ἐπισκεφθήκαμε καὶ τὸν τάφο του. Συγκινήθηκα πολὺ, τοῦ ἄναψα τὸ καντήλι, καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ μὲ γιατρέψει. Πίστεψα ὅτι θὰ μὲ γιατρέψει καὶ μὲ γιάτρεψε. Τὸν εὐχαριστῶ καὶ τὸν παρακαλῶ καὶ γιὰ ἄλλα πράγματα καὶ ὁ Θεὸς νὰ ἔχει καλὰ τὸν Πατέρα Ἀνδρέα, πὺν προσεύχεται γιὰ μᾶς καὶ γιὰ πολὺ κόσμος στὸν Ἅγιο, καὶ τὰ θαύματα γίνονται.

Δεύτερο καὶ μεγάλο θαῦμα πὺν εἶχε κάνει ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ γιὰ τὸ δικό μου σπῖτι ἦταν στὸν ἄνδρα μου τὸ 2006. Στῖς 29 Ἰουνίου μοῦ τηλεφώνησαν ἀπὸ τὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Λευκωσίας ὅτι ὁ ἄνδρας μου εἶχε πάθει ἀτύχημα. Κτύπησε στὸ κεφάλι καὶ ἔπαθε κρανιοεγκεφαλικὴ κάκωση. Ἦταν σὲ κρίσιμη κατάσταση καὶ τὸν εἶχανε στὴν ἐντατικὴ, στὸν ἀναπνευστήρα. Μόλις ἔφτασα στὸ Νοσοκομεῖο, ἐκεῖ μὲ περίμενε ὁ βαπτιστικὸς μου ὁ Νικόλας καὶ μοῦ εἶπε: Ὅ,τι καὶ νὰ σοῦ πεῖ ὁ γιατρός, νὰ ἔχεις κουράγιο. Κατάλαβα ὅτι κάτι σοβαρὸ θὰ ἦταν. Ἐκεῖνος μὲ ρώτησε ἂν εἶμαι ἡ γυναῖκα του καὶ μοῦ λέει: Τί νὰ σᾶς πῶ; Ὁ ἄνδρας σας εἶναι σὲ κρίσιμη κατάσταση καὶ δὲν θὰ ζήσει. Ἐγὼ τοῦ ἀπάντησα μὲ ὅλη τὴν δύναμη τῆς πίστες μου: Γιατρὲ γίνονται καὶ θαύματα! Αὐτὸς μοῦ ἀπάντησε: Τώρα κυρία δὲν θὰ μιλήσουμε γιὰ θαύματα. Θὰ δοῦμε ἀπλὰ τὴν πραγματικότητα. Τότε βγῆκα ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ γιατροῦ, πῆγα σὲ μία γωνία καὶ ἔστειλα μηνύματα στοὺς ἱερεῖς πὺν ἤξερα. «Πάτερ μου, τὴν εὐχή σας. Σᾶς

παρακαλῶ προσευχηθεῖτε. Ὁ ἄνδρας μου βρίσκεται στὴν ἐντατική σὲ κρίσιμη κατάσταση». Ὁ πατὴρ Ἀνδρέας ἀπὸ τὸ Φτερικούδι, ποὺ ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἔχει καλὰ καὶ ὁ Ἅγιος, δὲν προσευχήθηκε μόνον, ἀλλὰ ἔκανε καὶ παράκληση στὸν Ἅγιο, καὶ ἦρθε καὶ μοῦ ἔφερε τὸ λαδάκι καὶ τὸν σταύρωσα. Ὁ Ἅγιος ἔκανε τὸ θαῦμα του καὶ ὁ ἄνδρας μου ἔγινε καλά. Εἶναι μεγάλο τὸ θαῦμα, γιατί φέραμε γιατρὸ ἀπὸ τὸ Ἰσραήλ, γιὰ νὰ τὸν δεῖ, καὶ εἶπε ὁ γιατρὸς τοῦ Ἰσραήλ: Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἀπορῶ πῶς ζεῖ. Ζεῖ ἐκ θαύματος. Ἄν ζήσει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ τοῦ μείνει τεράστιο πρόβλημα. Ὅμως ὁ Ἅγιος εἶχε κάνει τὸ θαῦμα του καὶ τώρα εἶναι καλά. Δοξάζω τὸ ὄνομά του.

Εἶμαι ἡ Ἐλευθερία Ζυρίμη ἀπὸ τὸ χωριὸ Μάμμαρη. Τὸ τηλέφωνό μου εἶναι 99567830. Ἄν θέλει κάποιος νὰ μὲ ρωτήσει κάτι ἄς μοῦ τηλεφωνήσει.

Θέλω νὰ δώσω καὶ ἓνα μήνυμα. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἅμα ἔχουμε ἀγάπη, ὑπομονή καὶ ταπείνωση καὶ προπαντὸς πίστη, ὅλα γίνονται. Τὸ ὄνομα τοῦ Συζύγου μου εἶναι Ἰωάννης.

Σταμάτησε τὴν αἰμορραγία

Εἶμαι ἡ Σταυρούλα Ἰταλοῦ 46 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Ψημολόφου, ὅπου γεννήθηκα καὶ κατοικῶ.

Τὴν Παρασκευὴ 6 Φεβρουαρίου 2009 ἐπισκέφθηκα τὴν κόρη μου ποὺ νοσηλευόταν στὸ νοσοκομεῖο. Γύρω στὶς 11:00 π.μ. σκέφτηκα νὰ ἐπισκεφτῶ κάποια φίλη μου ποὺ ἐπίσης νοσηλευόταν σὲ ἄλλο τμῆμα τοῦ νοσοκομείου. Καθὼς μιλούσαμε ἔνοιωσα ἓνα μεγάλο πόνο στὸ δεξιὸ ἀφτί καὶ τὸ ἀνάφερα στὴν φίλη μου. Ἀμέσως ἐπισκέφτηκα τὸ ὠτορινολαρυγγολογικὸ τμῆμα, ὅπου μὲ ἐξέτασε ὁ ἐφημερεῦον ἱατρὸς καὶ μοῦ εἶπε πῶς τὸ ἀφτί μου εἶχε μύκητες καὶ μέσα ἦταν πολὺ κόκκινο. Μοῦ ἔβαλε γάζες μὲ φάρμακο μὲ τὴν ἐντολή νὰ τὶς ἀφήσω μέχρι τὴν Κυριακὴ καὶ νὰ τὸν ἐπισκεφτῶ

τὴν ἐπόμενη ὅπως ἀκριβῶς ἔκανα.

Τὴν ἄλλην ἡμέρα πὺ πῆγα λόγῳ ἀπασχόλησης τοῦ γιαιτροῦ στὸ χειρουργεῖο μὲ εἶδε ἄλλη γιαιτρός, τὴν ὁποία καθὼς μοῦ καθάριζε τὸ ἀφτί, τὴν χτύπησα κατὰ λάθος (ἐνίωσα πόνο) μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μοῦ τρυπήσει τὸ τύμπανο τοῦ ἀφτιοῦ.

Ἐπειδὴ ἐγὼ ἔπαιρνα ἀντιπηκτικὸ ἔκρινα σωστὸ νὰ ἐπισκεφτῶ τὸν προσωπικό μου ἱατρό, ὅπως ἐγίνε τὴν ἴδια κιόλας μέρα. Μόλις εἶδε ὁ γιαιτρός τὴν ζημία πὺ προκλήθηκε στὸ ἀφτί μου γνωρίζοντας πὼς ἔπαιρνα ἀντιπηκτικὸ εἶπε: Κυρία δὲν τὸ πιστεύω, τὸ ἀφτί νὰ αἱμορραγεῖ τῇ στιγμῇ πὺ παίρνεις ἀντιπηκτικὸ, γιαιτὶ οἱ πληγὲς δύσκολα θὰ κλείσουν. Ἐπειτα μοῦ ἔβαλε ξανὰ γάζες καὶ ἔφυγα.

Ὅταν ἔφτασα σπῖτι ρώτησα κάποιους γνωστοὺς καὶ μοῦ εἶπαν πὼς ὁ Ἀββακούμ εἶναι ἅγιος γιὰ τὰ ἀφτιά καὶ ὁ Ἱερὸς ναὸς του βρίσκεται στὸ χωριὸ Φτερικουδί. Τότε ἐγὼ προσευχήθηκα μὲ μεγάλη κατάνυξη στὸν ὅσιο Ἀββακούμ, γιὰ νὰ μὲ θεραπεύσει. Τὴν ἐπόμενη μέρα 10 τοῦ μηνὸς ὅταν ἐπισκέφτηκα ξανὰ τὸν γιαιτρό, μοῦ εἶπε πὼς μᾶλλον πρόκειται γιὰ θαῦμα καθὼς ἡ αἱμορραγία σταμάτησε ἐντελῶς.

Ἐχω τηλεφωνήσει στὸν οἰκονόμο π. Ἀντρέα Πουμπουρή στὸ Φτερικουδί καὶ τοῦ ἀνάφερα τὰ συμβάντα καὶ μοῦ μίλησε καὶ αὐτὸς γιὰ θαῦμα.

Σταυρούλα Ἱταλοῦ

Δὲν χρειάσθηκε ἐπέμβαση

Θεωρῶ χρέος μου νὰ σᾶς ἀναφέρω ἓνα προσωπικό μου γεγονός, πὺ στάθηκε ἀφορμὴ νὰ γνωρίσω καὶ νὰ πιστέψω στὴ χάρι τοῦ Ὁσίου Ἀββακούμ. Ὡς ἐκείνη τῇ στιγμῇ ἀγνοοῦσα τὴν ὑπαρ-

ξή του. Πίστεψα όμως και άφοσιώθηκα σ' εκείνον, για να κάνει το θαῦμα του και σέ μένα. Θα σᾶς τὸ πῶ περιληπτικά, γιατί μου εἶναι δύσκολο να σᾶς περιγράψω τί ἐνιωθα ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια και χρειάζεται πολὺς χρόνος να σᾶς τὰ διηγηθῶ με λεπτομέρειες.

Εἶχα φρικτοὺς και ἀσταμάτητους πόνους στ' αὐτιά μου για 18 χρόνια. Φουσκωμένα μέχρι τὸ λαιμό, γεμάτα πύον ὅπου μου προκαλοῦσαν πυρετὸ και συνέχεια πονοκεφάλους. Πολλές φορές ἔσπαζαν και ἔτρεχαν αἷμα και πύον. Ἐκλαια σαν μωρὸ παιδί. Σχεδὸν κάθε μέρα πήγαινα στὰ Νοσοκομεῖα, πέρασα ἀπὸ πολλοὺς γιατροὺς και κάθε γιατρὸς εἶχε τὴ δική του διάγνωση, με φόρτωνε και με μπόλικά χάπια και ἀντιβιοτικά χωρίς κανένα ἀποτέλεσμα.

Ἀπελπίστηκα γιατί ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς πονοκεφάλους δὲν ἤξερα τί μου γινόταν. Ἦμουν μελαγχολική, δὲν σήκωνα κεφάλι, δὲν μπορούσα να μιλῶ ἤμουν σαν μισοπεθαμένη. Μετὰ ἀπὸ τὴν ὅλη διαδικασία νοσοκομεῖα, ιδιωτικούς ιατροὺς και δυνατὲς ἀντιβιώσεις μου εἶπαν να χειρουργηθῶ γιατί ὑπῆρχε περίπτωση για κῶφωση. Δὲν θέλησα να χειρουργηθῶ προτοῦ ἐπισκεφτῶ τὸ θαυματουργὸ Ὅσιο Ἀββακοῦμ στὸ χωριὸ Φτερικουδι πού μου μίλησε μιὰ μέρα ὁ ἀξιόσεβαστος πατήρ Ἀνδρέας. Μου ἔκανε παράκληση στὶς 2/12/2005, πήρα λαδάκι σταυρώθηκα και ἔρριξα σταγόνες στ' αὐτιά μου.

Τὴν ἄλλη μέρα παρατήρησα με μεγάλη χαρὰ ὅτι ἡ μόλυνση ἄρχισε να ὑποχωρεῖ και σὲ τρεῖς μέρες δὲν ὑπῆρχε ἀπολύτως τίποτα.

Τὸ θαῦμα ἦταν ὀλοφάνερο. Δὲν χρειάστηκε καμία ἐπέμβαση. Ἐγινα τελείως καλὰ και τὸν εὐχαριστῶ με ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς μου και ὅπου πάω ὁμολογῶ τὸ μεγάλο θαῦμα πού ἔκανε σέ μένα. Εὐχομαι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι να βρίσκουν τὴν ὑγεία και τὴ σωτηρία τους. Ὁ Θεὸς με τοὺς θαυματουργοὺς Ἀγίους να εἶναι κοντὰ σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Εἶναι ἡ σκέπη, ἡ παρηγοριὰ και ἡ ἐλπίδα ὅλων μας.

Οἱ πατέρες σαν φωτεινὸς φάρος τῆς Ὁρθόδοξης Πίστης και Λατρείας να εἶναι γεροί, να μᾶς δείχνουν πάντοτε τὸ δρόμο τῆς θέωσης. Δοξασμένο τὸ ὄνομά Του.

Χριστίνα Κουρρή, Πλατανιστάσα

Ὁ Ἅγιος μπορεῖ

Ὄνομάζομαι Ἄντρη Χριστοδούλου καὶ κατάγομαι ἀπὸ τὴν Εὐρύχου. Εἶμαι παντρεμένη καὶ ἔχω δύο παιδιά, τὴν Κυπρίانا, ποὺ εἶναι 10 χρονῶν καὶ τὸν Παναγιώτη, ποὺ εἶναι 7 χρονῶν. Θέλω νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ τὴν ἐμπειρία (θαῦμα) ποὺ εἶχα μὲ τὸν γιό μου Παναγιώτη ἀπὸ ἓνα πρόβλημα ὑγείας ποὺ εἶχε καὶ τὸ ὁποῖο ἐξαλείφθηκε τελείως μὲ τὴ θαυματουργή βοήθεια ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ.

Ὁ γιὸς μου γεννήθηκε στίς 21/7/2001 καὶ ἦταν ἓνα ὑγιέστατο μωρὸ χωρὶς κανένα πρόβλημα. Μετὰ τὸν δέκατο μῆνα παρατήρησα ὅτι παρὰ τὴν ἡλικία του δὲν μποροῦσε νὰ ἀρθρώσει ὀλοκληρωμένες λέξεις παρὰ μόνο μερικὲς ἀναρθρες κραυγές. Τὴν λέξη παπὰ τὴν ἔλεγε «πά», τὸ μαμὰ τὸ ἔλεγε «μά», τὴν μπάλα «μπά» καὶ οὕτω καθεξῆς. Φρόντισα νὰ πάρω τὸ μωρό μου σὲ εἰδικὸ γιαντρὸ ὁ ὁποῖος μετὰ ἀπὸ ἱατρικὴ παρακολούθηση ἀρκετῶν μηνῶν μὲ ἐνημέρωσε ὅτι ὁ Παναγιώτης ἔχει ἀπώλεια ἀκοῆς 30% καὶ ὅτι γιὰ νὰ ἀποκατασταθεῖ πλήρως ἡ ἀκοή του θὰ χρειαζόταν ἐγχείρηση ἢ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ γίνεῖ ὅταν θὰ ἔφτανε στὴν ἡλικία τῶν τριῶν χρονῶν. Τέλος Ἰουλίου ἀρχὲς Αὐγούστου τὸ 2004 ὅταν ἔγινε 3 χρονῶν εἶχα ἀκούσει γιὰ τὸν Ἅγιο Ἀββακούμ καὶ τὴν ἐκκλησία ποὺ ὑπάρχει στὸ ὄνομά του στὸ χωρίο Φτερικουδί καὶ ὅτι ὁ Ἅγιος αὐτὸς βοηθᾷ τὰ παιδιά μὲ προβλήματα στὴν ἀκοή τους.

Ἀποφασίσαμε μὲ τὸν σύζυγό μου νὰ πάρουμε τὸ παιδί μας, γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε λίγο πρὶν τὴν ἐγχείρηση, γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου. Ἐπικοινωνήσαμε μὲ τὸν ἱερέα τῆς ἐκκλησίας τὸν Πατέρα Ἀντρέα καὶ τὸν παρακαλέσαμε νὰ μᾶς κάνει παράκληση. Στάθηκα μὲ τὸν γιό μου μπροστὰ στὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ μόλις ὁ ἱερέας ἄρχισε τὸν παρακλητικὸ κανόνα ὁ Παναγιώτης ἔπιασε τὰ

αὐτάκια του καὶ τὰ ἔσφιγγε μὲ δύναμη φωνάζοντας «ἄκια, ἄκια» (αὐτάκια, αὐτάκια). Τελειώσαμε τὴν παράκληση καὶ φύγαμε ἀφοῦ ὁ ἱερέας μᾶς ἔδωσε καὶ λίγο ἀπὸ τὸ ἅγιο λαδάκι ποὺ σταύρωσε τὸν Παναγιώτη. Τὸν Σεπτέμβρη ποὺ ὀρίστηκε ἡ ἐγχείρηση πήραμε τὸ μωρό μας στὸν γιατρὸ καὶ ἀφοῦ τὸ ἐξέτασε, μὲ ἐκπληξη μᾶς ἀνάφερε ὅτι τὸ παιδί δὲν χρειαζόταν πλέον ἐγχείρηση διότι ἡ ἀκοὴ του ἀποκαταστάθηκε πλήρως.

Ἀμέσως μετὰ ἀπὸ πάροδο 2-3 μηνῶν ὁ Παναγιώτης μπορούσε νὰ μιᾷ καὶ νὰ λέει ὀλοκληρωμένες λέξεις.

Σὲ ἡλικία πέντε χρονῶν καὶ ἀφοῦ τοῦ ἐξιστόρησα τί ἔχει γίνει μὲ τὸ πρόβλημα ποὺ παρουσίαζε - ἀφοῦ ἀπὸ τότε πηγαίναμε κάθε χρόνο στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου - σὲ μιὰ τέτοια μέρα ζήτησε ἀπὸ μόνος του νὰ τοῦ ἀγοράσω εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, τὴν ὁποῖαν καὶ ἔχει πάνω ἀπὸ τὸ προσκέφαλο τοῦ κρεβατιοῦ του.

Αὐτὸ τὸ θαῦμα ἔκανε ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ στὸ γιό μου καὶ δοξάζω τὸ ὄνομα καὶ τὴν χάρη του.

Ἄντρη Χριστοδούλου, Λευκωσία

Τὸ λάδι τοῦ Ἁγίου ἐξαφάνισε τὴν κώφωση

Ολα τα νεογέννητα σὲ 10 μέρες ἀπὸ τὴν ἡμέρα γέννησης τους πρέπει νὰ πᾶνε γιὰ ἀκουολογικὴ ἐξέταση. Ἔτσι κάναμε μὲ τὴ γέννηση τοῦ γιοῦ μας. Μετὰ ἀπὸ 10 ἡμέρες περίπου πήγαμε γιὰ ἀκουολογικὴ ἐξέταση. Τέλος τοῦ Δεκεμβρίου 2008 πήγαμε στὸ ραντεβουῦ ἔκαναν τὴν ἐξέταση καὶ μᾶς εἶπαν πὼς πρέπει νὰ ἐπαναληφθεῖ ἡ ἐξέταση μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, γιατί τὸ ἓνα του αὐτάκι δὲν πέρασε τὴν ἐξέταση, χωρὶς νὰ μᾶς ἀναφέρουν τοὺς λόγους καὶ τὸ γιατί. Στεναχωρημένοι καὶ πικραμένοι φύγαμε μὲ τὸ μικρό μας καὶ περιμένοντας νὰ περάσει τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ μᾶς εἶχαν

πεί για να πᾶμε στὸ δεύτερο ραντεβού, δὲν ξέραμε τί νὰ κάνουμε για τὸ καλὸ του. Πήγαμε καὶ στὸ δεύτερο ραντεβού καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῇ τῇ φορὰ ἦταν ἀρνητικὰ καὶ για τὰ δύο αὐτάκια. Καὶ τότε μᾶς ἔστειλαν σὲ εἰδικὸ ἀκουολογικὸ κέντρο. Ἐκεῖ τα πράγματα δυσκόλεψαν περισσότερο. Μετὰ ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα ἐξέτασης στὰ αὐτάκια τοῦ μόλις ἑνὸς μηνὸς γιου μας, μᾶς ἐνημέρωσαν μὲ σιγουριά ὅτι ἂν μείνουν τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν τότε τὸ παιδάκι θὰ χρειαζόταν ἀκουστικά. Ἄρχισαν νὰ μᾶς ἐξηγοῦν για διαφορὲς μεθόδους καὶ τὰ θετικὰ ποὺ ἀνακάλυψαν τόσο γρήγορα ὅτι τὸ παιδάκι εἶχε ἀκουολογικὸ πρόβλημα. Ἡ γῆ χάθηκε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας δὲν ξέραμε τί νὰ κάνουμε, ἀπὸ ποῦ νὰ πιαστοῦμε.

Ἐνημερώσαμε τὶς οἰκογένειές μας καὶ ὁ πατέρας μου μὲ πληροφόρησε για τὸν Ἅγιο Ἀββακούμ, ὅτι εἶναι ὁ Ἅγιος για τὰ αὐτιά καὶ βρίσκεται στὸ Φτερικούνδι. Προσωπικὰ δὲν τὸν εἶχα ἀκουστὰ τὸν Ἅγιο αὐτὸ καὶ δὲν γνώριζα για τὰ θαύματά του. Ἀμέσως τηλεφώνησαν στὸν πατέρα Ἀνδρέα για παράκληση στὸν Ἅγιο καὶ μᾶς ἔστειλε καὶ λαδάκι. Καθημερινὰ σταύρωνα τὰ αὐτάκια τοῦ μωροῦ μου καὶ παρακαλοῦσα τὸν Ἅγιο νὰ τὰ κάνει καλά. Ἦταν τὸ μόνο στήριγμα ποὺ εἶχαμε. Στὶς 19/1/07 πήγαμε σὲ ὠτορινολαρυγγολόγο γιατρό, για νὰ ἐλέγξει καὶ αὐτὸς τὰ αὐτάκια του. Αὐτὸς ἄρχισε νὰ μᾶς δίνει πιὸ θετικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐξετάσεις. Σὲ διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τὸ πουθενὰ ἐπικοινωνήσαμε μαζί μου ἢ ἀκουολόγος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου καὶ μοῦ εἶπε νὰ πάρω τὸ παιδάκι για ἐξέταση. Στὴν ἀρχὴ ἀρνήθηκα· δὲν ἤθελα νὰ συνεχίσω τὴν ψυχοφθόρα ἐξέταση στὸ παιδάκι μας καὶ σὲ μᾶς, ἀλλὰ ἡ φωνὴ της καὶ τὰ λόγια της μὲ ἔκαναν νὰ ἀλλάξω γνώμη. Στὶς 19/3/07 πήγαμε κοντά της, ἔκανε τὶς ἀνάλογες ἐξετάσεις ὠτοακουστικὲς ἐκπομπὲς καὶ τυμπανογράφημα. Τὰ ἀποτελέσματα πολὺ θετικά, φάνηκε πὼς ἦταν ὑγρὸ στὰ αὐτάκια τοῦ μωροῦ μας καὶ ἤθελε νὰ τοῦ ἐπαναλάβει τὴν ἐξέταση μετὰ ἀπὸ κάποια περίοδο. Στὶς 25/6/08 τοῦ κάνει τὴν δεύτερη ἐξέταση. Τὸν κρατοῦσα στὴν ἀγκαλιά μου σὲ ὅλη τὴ διάρκεια, τοῦ ἔγινε ἔλεγχος ἀκουστικῆς ὁδοῦ καὶ ἀπὸ τὸ 50db κατέβαζε τὸν ἦχο σταδιακὰ πρὸς τὰ κάτω. Ἐφτασε στὰ 40db

καὶ τὸ μωράκι μᾶς ἄκουγε καὶ ἀπὸ τὰ δύο τοῦ αὐτιά, ἤθελε νὰ σταματήσει τὴν ἐξέταση γιατί δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ τὴ συνεχίσει, ἀφοῦ πλέον κυμαινόταν στὰ φυσιολογικὰ ἐπίπεδα ἡ ἀκοή.

Κάτι μοῦ ἔλεγε μέσα μου μιὰ δύναμη νὰ συνεχίσουμε τὴν ἐξέταση καὶ νὰ πᾶμε πιὸ κάτω καὶ ὅλα θὰ εἶναι μιὰ χαρά, ἔτσι καὶ ἔγινε. Τὸ ἔρριξε στὰ 35db τὰ ὁποῖα εἶναι στὰ φυσιολογικὰ ἐπίπεδα μιᾶς ἀνθρώπινης ἀκοῆς καὶ τὸ μωράκι μας πέρασε κανονικὰ τὴν ἐξέταση. Χάρις τῇ βοήθειᾳ τοῦ Ἁγίου Ἀββακούμ τὸ μωράκι μας ξεπέρασε τὸ πρόβλημά του. Ἐδῶ καὶ δύο χρόνια εἶναι μιὰ χαρὰ καὶ τὰ δύο τοῦ αὐτάκια.

Ἀνώνυμος,
Δεκέμβρης 2008

Βοηθὸς στὴν ἐγχείρηση αὐτιοῦ

Η ἔλω καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειρά μου νὰ εὐχαριστήσω τὸν Ἅγιο Ἀββακούμ γιὰ τὰ θαύματα ποὺ ἔκανε στὴν κόρη μου, ὅταν ἓνα μικρὸ μεταλλικὸ ἀντικείμενο μπῆκε στὸ αὐτί της. Ὅταν ὁ εἰδικὸς γιατρὸς τὴν ἐξέτασε στὸ νοσοκομεῖο μᾶς εἶπε ὅτι θὰ τὴν κοιμήσουν στὸ χειρουργεῖο, γιὰ νὰ τὸ βγάλουν ἀπὸ τὸ αὐτί της καὶ μᾶς ἀνάφερε τὸν κίνδυνο ποὺ ὑπῆρχε νὰ πάθει κάποια ζημιὰ τὸ τύμπανο, γιατί τὸ ἀντικείμενο εἶχε σφηνωθεῖ στὸ τύμπανο τοῦ αὐτιοῦ της. Τόσο πολὺ πίστευα στὸν Ἅγιο Ἀββακούμ καὶ καθησύχαζα τὴν κόρη μου ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε καλὰ γιατί ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ δὲν θὰ τὴν ἐγκαταλείψει. Ἐτσι καὶ ἔγινε. Ἡ ἐπέμβαση ἔγινε καὶ ἡ κόρη μου εἶναι μιὰ χαρά. Δόξα νὰ ἔχει ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ.

Ἀνώνυμος,
Ἁγία Φύλα Λεμεσός

Τὰ σπυράκια τοῦ μωροῦ ἔξαφανίσθηκαν

Ονομάζομαι Μαρία Κουρουφέξη καὶ κατοικῶ στὸ Παλαι-
χώρι. Ὃταν ὁ γιός μου, ὁ Ραφαήλ, ἦταν τεσσάρων μηνῶν
ἔβγαλε πάνω στὸ κεφάλι κάτι σὰν σπυράκια τὰ ὁποῖα ἦταν γεμά-
τα πύον. Τὴν ἡμέρα ποὺ γιόρταζε ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ, στὶς 2 Δεκεμ-
βρίου τοῦ 1996, πῆρα τὸ μωρὸ καὶ πῆγαμε στὴ Λειτουργία στὸ χω-
ριό μας. Ὃταν τέλειωσε ἡ Λειτουργία μὲ κάλεσε ἡ ἀδελφή μου νὰ
πᾶμε στὸ σπίτι της, γιὰ νὰ μᾶς κεράσει. Σὲ κάποια στιγμή θυμήθη-
κα ὅτι ἡ ἀδελφή μου εἶχε λειψανάκι τοῦ Ἁγίου Ἀββακούμ καὶ τῆς
ζήτησα νὰ τὸ φέρει, νὰ σταυρώσουμε τὸ μωρό. Ὃταν τὸ μεσημέρι
πῆγα νὰ ταῖσω τὸ μωρὸ καὶ νὰ τὸ βάλω νὰ κοιμηθεῖ πρόσεξα ὅτι
αὐτὰ ποὺ ἦταν σὰν σπυράκια στὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ ξηράθηκαν
καὶ ἄρχισαν νὰ πέφτουν.

Τὸ κεφάλι τοῦ μωροῦ καθάρισε τελείως. Ὁ Ἅγιος ἔκανε τὸ
θαῦμα του. Τότε δόξασα τὸν Ἅγιο Ἀββακούμ, ποὺ μᾶς ἔδει-
ξε τὴν ἀγάπη του καὶ εἶπα: «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγί-
οις Αὐτοῦ»

Μὲ πολλὴ εὐλάβεια στὸν Ἅγιο Ἀββακούμ καὶ σεβασμὸ στὸν
πατέρα Ἀντρέα ποὺ μᾶς ξενάγησε στὸν τάφο τοῦ Ἁγίου καὶ στὸ
ἐκκλησάκι ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὸν τάφο.

Μαρία Κουρουφέξη
28/4/2008

Θεραπεία βαρυκοΐας

Μεγάλη ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Ἀββακούμ. Ἡ κόρη μας Σαπφὼ
ποὺ γεννήθηκε 4 Μαρτίου 2006 ἦταν ἐκ γενετῆς βαρή-

κοη. Τὸ ἀνακαλύψαμε μετὰ ἀπὸ ἔλεγχου ποὺ κάναμε ὅταν ἦταν 1,5 χρονῶν. Μᾶς εἶπαν ὅτι ἡ ἀπώλεια ἀκοῆς τῆς ἦταν σοβαρὴ καὶ δὲν ἄκουε καθόλου τὴν ἀνθρώπινη ὁμιλία. Τὸ πρόβλημα ἦταν στὸ νεῦρο καὶ δὲν θὰ θεραπευόταν. Χρειαζόταν νὰ φορέσει ἀκουστικό, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἀκούει καλύτερα.

Εἴχαμε ἀκούσει πολλὰ γιὰ τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου Ἀββακοῦμ καὶ βάλαμε στὸ πρόγραμμά μας νὰ τὴ φέρουμε στὴ χάρη του. Στις 23 Μαρτίου τοῦ 2008 τὴν φέραμε στὸν Ἅγιο καὶ προσευχηθήκαμε στὸν τάφο του. Τὸν παρακαλέσαμε νὰ τὴ βοηθήσει. Ἐπὶ μιὰ βδομάδα τῆς βάλαμε στὰ αὐτιά τὸ λαδάκι τοῦ Ἁγίου καὶ προσευχόμεσταν νὰ τὴν βοηθήσει. Στὸ τέλος τῆς βδομάδας κάναμε τὸν ἀκουολογικὸ ἔλεγχου ποὺ συνηθίζαμε κάθε τρίμηνο, γιὰ ρύθμιση τῶν ἀκουστικῶν καὶ ἐκεῖ ὁ γιατρὸς μᾶς ἀνακοίνωσε ὅτι ὁ ἀκουογράφος δείχνει φυσιολογικὴ τὴν ἀκοὴ τῆς Σαπφοῦς.

Σὲ μιὰ βδομάδα ἐπανελάβε τὸ τέστ καὶ ὄντως ἦταν καὶ τὰ δύο αὐτιά μὲ φυσιολογικὴ ἀκοή.

Ὁ Ἅγιος ἔκανε τὸ θαῦμα του. Ἡ Σαπφὼ τώρα δὲν φοράει ἀκουστικά καὶ ἀκούει. Σ' εὐχαριστοῦμε Ἁγίε Ἀββακοῦμ

Οἱ γονεῖς Στέφανος καὶ Ἑλένα
Τηλ 99587585

Θεραπεία αὐτιῶν

Οἱ ἀκουολογικοὶ ἔλεγχοι ἔγιναν στὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Λευκωσίας καὶ σὲ μεγάλο ἰδιωτικὸ ἀκουολογικὸ κέντρο τῆς Λευκωσίας.

Ὁ υἱός μου ὑπόφερε μὲ τὰ αὐτιά του καὶ μοῦ εἶπε νὰ τὸν τάξω στὸν Ἅγιο Ἀββακούμ. Δὲν ἤξερα ὅτι ὑπῆρχε αὐτὸς ὁ Ἅγιος. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ, πού τὸν γιάτρεψε.

99486561 ἀπὸ Λακατάμια

Ὑποχώρησε τὸ ὑγρὸ τῆς ὠτίτιδας

Ονομάζομαι Λουκία Χαραλάμπους ἀπὸ Γεροσκήπου. Μὲ μεγάλη χαρὰ ἀλλὰ καὶ βαθιὰ συγκίνηση παίρνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς γράφω καὶ ἐγὼ μὲ τὴν δική μου σειρὰ τὸ θαῦμα ποὺ ἔκανε ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ στὸν μικρὸ μας γιὸ Στυλιανό. Γιὰ ἀρκετοὺς μῆνες ὁ γιὸς μας εἶχε πρόβλημα μὲ τὸ αὐτί του καὶ συγκεκριμένα ὠτίτιδα. Ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ἔπαιρνε διάφορα ἀντιβιοτικά χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Ἐπακόλουθο αὐτοῦ ἦταν νὰ δημιουργηθεῖ ὑγρὸ στὸ ἀριστερό του τύμπανο τὸ ὁποῖο δὲν ὑποχωροῦσε. Τὸ παιδί ἄρχισε νὰ μὴν ἀκούει καλὰ καὶ νὰ παραπονιέται συνεχῶς γιὰ τὸ αὐτί του. Μᾶς εἶπαν ὅτι κινδύνευε ἡ ἀκοή του καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ μεταβοῦμε στὸ ἐξωτερικό, γιὰ νὰ γίνεи παρακέντηση τοῦ τύμπανου. Ἡ ἀγωνία καὶ ὁ πόνος μας ἦταν πολὺ μεγάλος μέχρι ποὺ μάθαμε γιὰ τὸν Ἅγιο Ἀββακούμ. Προσευχηθήκαμε νὰ κάνει τὸ παιδί μας καλὰ καὶ κάναμε ἐπίσης παράκληση τὶς ἐπόμενες μέρες. Τὴν ἐπόμενη μέρα, μετὰ τὴν παράκληση πρὸς τὸν Ἅγιο Ἀββακούμ τὸ παιδί μας ἔπαψε νὰ παραπονιέται γιὰ τὸ αὐτί του καὶ γενικὰ ἦταν καλύτερα. Μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες τὸν πήραμε ξανὰ στὸν γιατρὸ ποὺ τὸ παρακολουθοῦσε καὶ αὐτὸς μὲ τὴν σειρὰ του δοξάζοντας τὸ Θεὸ μᾶς εἶπε ὅτι τὸ ὑγρὸ ὑποχώρησε ἀπὸ τὸ αὐτί του καὶ ὅτι ὅλα ἦταν φυσιολογικά. Τὴν ἴδια κιόλας μέρα κάναμε ἀκουογράφημα τὸ ὁποῖο ἦταν καὶ αὐτὸ φυσιολογικό. Εὐχαριστοῦμε μέσα ἀπὸ τὴν

καρδιά μας τὸν θαυματουργὸ Ἅγιο Ἀββακοῦμ γιὰ τὸ θαῦμα ποὺ ἔκανε στὸν μικρὸ μας γιό. Τὸν εὐχαριστοῦμε ποὺ ἦταν κοντά μας στὶς δύσκολες ὥρες ποὺ ζήσαμε.

Λουκία Χαραλάμπους, Γεροσκήπου

Θεραπεία τυμπάνου

Ἡ κόρη μου Χριστίνα Βαλανίδου εἶχε μεγάλο πρόβλημα μὲ τὰ αὐτιά της. Δύο τρία χρόνια εἶχε μεγάλο πρόβλημα. Μόλις ἀρρωστοῦσε, ἀμέσως ἔσπαζε τὸ τύμπανό της. Πρὶν νὰ σπάσει ὅμως εἶχε ἀφόρητους πόνους. Δὲν μπορούσε νὰ ἡσυχάσει. Ἐπαιρνε συνεχῶς ἀντιβίωση. Πρὶν νὰ τελειώσει ἀρχίζαμε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἀναγκαστήκαμε καὶ κάθε χρόνο φέρναμε φάρμακο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ πρόβλημα συνεχιζόταν ἀλλὰ ὄχι ὅπως πρὶν. Τὸν Αὐγουστο τοῦ 2005 ἐπισκεφθήκαμε τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Ἀββακοῦμ καὶ κάναμε παράκληση. Ἀπὸ τότε δὲν ξαναπῆρε φάρμακα. Πιστεύω ὅτι ὁ Ἅγιος Ἀββακοῦμ τὴ βοήθησε. Εὐχαριστῶ.

Γιατριά μετὰ τὸ τάμα

Ἢ ἤθελα καὶ ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου νὰ σᾶς διηγηθῶ τὴν ἐμπειρία ποὺ εἶχα μὲ τὸν Ἅγιο Ἀββακοῦμ. Πρὶν 3,5 χρόνια περίπου εἶχα περίεργες ἐνοχλήσεις στὸ δεξιὸ μου αὐτί. Πῆγα σὲ ἀρκετοὺς γιατροὺς καὶ ὁ καθένας εἶχε τὴν δική του γνώμη. Ὁ πρῶτος μου εἶπε πὼς εἶχα πρόβλημα βαρυκοΐας καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς πὼς εἶχα κάποια μικρὴ ἀπώλεια ἀκοῆς, ἀλλὰ ὄχι σοβαροῦ βαθμοῦ. Μοῦ ἔδωσαν κά-

ποια φάρμακα νὰ πάρω ἀλλὰ οἱ ἐνοχλήσεις συνεχίζονταν. Τότε ἡ μητέρα μου, μοῦ μίλησε γιὰ τὸν Ἅγιο Ἀββακούμ καὶ ἔτσι τάχτηκα νὰ γιатρευτῶ καὶ νὰ κάνω τὴ γιορτὴ του κάθε χρόνο. Ἀπὸ τότε σταμάτησαν οἱ ἐνοχλήσεις καὶ ἀπὸ μιὰ πιὸ ἐξειδικευμένη ἐξέταση πού ἔκανα μοῦ εἶπαν πὼς εἶμαι μιὰ χαρά. Εὐχαριστῶ πολὺ τὸν Ἅγιο Ἀββακούμ! Δοξασμένο τὸ ὄνομά του.

Ἀνώνυμος

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ χειρουργεῖο

Ονομάζομαι Ἄντρη Ἀντρέου καὶ κατάγομαι ἀπὸ τὴν Τεμβριά καὶ θὰ ἤθελα καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειρὰ μου νὰ σᾶς διηγηθῶ καὶ ἐγὼ τὴν δική μου ἐμπειρία σχετικὰ μὲ τὴν γιатρία πού μοῦ χάρισε ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ. Μιὰ μέρα στὰ καλὰ καθούμενα ἄρχισε νὰ μὲ πονᾷ ἀφόρητα τὸ αὐτί μου, στὸ ἐξωτερικὸ μέρος καὶ νὰ φουσκώνει πολὺ. Τότε τὴν ἐπόμενη μέρα πῆγα στὸν γιатρὸ νὰ μοῦ πεῖ τί συμβαίνει. Τελικὰ μοῦ εἶπε ὅτι τὸ αὐτί μου ἔπαθε ἀποκόλληση ὁ σύνδεσμος πού ἐνώνει τὸ αὐτί μὲ τὴν γνάθο καὶ ὅτι εἶναι σοβαρὸ καὶ νὰ προσέξω ἀλλιῶς νὰ μὲ παρέπεμπε σὲ χειρουργὸ νὰ μὲ ἐγχειρήσει. Τότε μοῦ ἤρθε στὸ νοῦ ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ, γιατί θεράπευσε καὶ τὴν ξαδέλφη μου, καὶ ἔτσι τάχτηκα νὰ πάω νὰ τὸν προσκυνήσω καὶ νὰ τοῦ πάρω καὶ κερί. Τελικὰ ὅταν ξαναπῆγα στὸν Γιатρό μου εἶπε ὅτι ὅλα εἶναι μιὰ χαρὰ καὶ δὲν χρειάζεται νὰ πάω σὲ χειρουργό. Τὸ μόνο πού ἔχω νὰ πῶ εἶναι ὅτι τελικὰ ὁ Ἅγιος Ἀββακούμ ἔκανε τὸ θαῦμα του καὶ ἐγὼ εἶμαι μιὰ χαρὰ καὶ δοξάζω τὸ ὄνομα καὶ τὴν χάρη του.

Ἄντρη Ἀντρέου
Τεμβριά Σολέας
99-402738

*Κοντάκιον . Ήχος β' .
Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.*

*Καλαμιθάσης τὸν θεῖον
οἰκήτορα
ὡς σπηλαιώτην ἰσάγγελον
Ὅσιον
ἀνευφημήσωμεν πάντες
γηθόμενοι
νῦν, Ἀββακούμ, ἱατρὸν
τὸν ἀνάργυρον
τῶν κωφευόντων
καὶ πάντων ἀκέστορα.*

